

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 182-83.

Tolvte Session.

47de Møde.

Onsdagen den 28de Novbr. Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

L. C. Larsen: Jeg vil med Hensyn til de af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) fremsførte Otvvinger tillade mig strax ved Forhandlingernes Begyndelse at udtale min Anskuelse i denne Retning. Hvis det er den ærede Rigsdagsmand muligt at kunne sætte igjennem, at vi blive frie for Stempelpapirsafgiften imod at faae en Indkomstskat, skal jeg med Fornøjelse følge ham, men hvis dette ikke er ham muligt, vil jeg bede ham, at han ikke vil forhindre os fra at faae de Bømpelser og Pøttelser, vi kunne faae ved denne Lov; thi han vil neppe kunne paavise et Tilfælde, hvori den er haarbere eller ubilligere end den nugjældende, hvorimod der er mangfoldige Tilfælde, hvori den er lempeligere og billigere, og derfor troer jeg, at han for en Tid bør tillade os at benytte denne lempeligere og billigere Lov, vi nu kunne faae. Desuden vil den jo vistnok medføre en ikke saa ringe Afgang i Stempelpapirsindtægterne, og jo mindre disse ere, desto lettere vil det blive ham at faae denne Afgift afføst og afløst ved en anden. — Angaaende den øvrige Deel af Sagen, som nu foreligger, skal jeg kun tillade mig med Hensyn til hvad den ærede Minister har ytret om Forslaget under Nr. 9 at bemærke, at det paa ingen Maade er noget Nyt, som her tilsigtes indført; det har tværtimod fundet Sted siden 1828, altsaa i 32 Aar, og man har

hidtil under Forhandlingen med Ministeriets Embedsmænd ikke haft Anledning til at antage, at der fandt Misbrug Sted med Hensyn til det Papir, der forlangtes ombyttet, ligesom jeg selv heller ikke har erfaret noget Saadant. Saaledes som Lovudkastet er affattet, er det ubilligt; enten Mindretallets Forslag til en Afgift af 4 Sk. eller Fleertallets Forslag gaaer igjennem, er imidlertid i og for sig ligegyldigt.

Tscherning: Jeg vil i Almindelighed gjentage om denne Lov, at den træder maafte med lidt større Billighed istedetfor en meget ubillig, men den indeholder i sit Grundvæsen det Ubillige, at den for det Første rammer de Ulykkelige, der hyppigt maae omsætte, og lader dem være frie, der kunne lade deres Documenter ligge roligt, og dernæst holder den fast paa Bestatningen af de allersimpleste Foretagender af de allersfattigste Folk, og det har hverken Commissionen, Regjeringen eller Udvalget rettet. Der ligger en Tendents i Loven til at mishandle som Bestatningsgjensstand, og det er det, jeg ikke kan forlige mig med: Jeg havde ventet at see Loven vende tilbage saaledes, at den havde aflæbt sig dette sit hæslige Præg at søge at tilegne sig de usle Skillingen for de simpleste Foretagender, som man gjennem Stempel paatvinger den menige Mand.

Ordføreren: Jeg skal kun tillade mig nogle faa Ord. Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgfreds (A. Hage) gjorde sig skyldig i to Feiltagelser. Den ene er den, at han forudsatte, at der af Udvalgets Fleertal